

2/18

פ"ר

11

בפני ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-18

בפני כבוד יו"ר הועדה:

השופט: אליעזר ריבלין

- המבקשים:
1. מפלגת אור 9-59900080
 2. ירון ידען ת.ז. 057280216
 3. דוד סלע ת.ז. 051724870

ע"י ב"כ עו"ד אמיר בדראן מ.ר. 23231
ו/או עו"ד מוחמד אדריעי מ.ר. 41780
מרח' שארית ישראל 23, ת"א-יפו 68165
טל: 03-6813204 ; פקס: 03-6813203
נייד: 0504252746 ; 0507974209
E-mail: amir@badranlaw.com

-נגד-

- המשיבים:
1. מפלגת ש"ס - התאחדות הספרדים העולמית שומרי תורה
 2. ח"כ אלי ישי, יו"ר מפלגת ש"ס
 3. מפלגת יהדות התורה
 4. ח"כ יעקב ליצמן, יו"ר המפלגה (משיבה 3)
 5. ח"כ אברהם רביץ, יו"ר המפלגה (משיבה 3)

בקשה להכריז על המשיבים כמנועים מלהתמודד לכנסת ה-18

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-18 לכנסת ישראל, מתבקשת בזאת להכריז על המשיבים כמנועים מלהתמודד בבחירות לכנסת ה-18 המתקיימות ביום 10.2.09, וזאת בגין כל אחד מן הנימוקים המפורטים להלן:

א. פתח דבר

1. המבקשת 1 הינה מפלגה הרשומה כדין ברשם המפלגות לפי חוק המפלגות התשנ"ב 1992 (להלן: "חוק המפלגות") מיום 7.9.08.
2. המבקשת 1 מתמודדת בבחירות לכנסת ה-18 לכנסת ישראל.
3. המבקשת 1 הינה מפלגה דמוקרטית, ציונית, אשר חרתה על דגלה את ערכי ההומניזם; שוויון אזרחי מלא, השכלה וכבוד האדם וחירותו, ושמה לה למטרה לאחד את כל מגזרי האוכלוסייה בישראל, ללא הבדל דת, מין, מגזר ומעמד כלכלי.
4. המבקש 2 משמש כיו"ר המבקשת 1 ובא-כוחה.
5. המבקש 3 משמש כחבר אצל המבקשת 1 וממלא בא-כוחה.

6. המשיבה 1 הינה מפלגה ישראלית בעלת אופי חרדי ספרדי שהוקמה ב-1984 ע"י מנהיגה הרוחני הרב עובדיה יוסף. המשיבה הינה מפלגה שתפיסת עולמה המדינית נעה בין ימין לימין קיצוני וגזעני.
7. המשיבה 1 הינה מפלגה הרשומה כד"ר ברשם המפלגות, חברה בכנסת ה-17, וחבריה מקיימים קואליציה בממשלה הנוכחית.
8. המשיבה 1 מאמינה בקיומה של מדינת ישראל כמדינת העם היהודי בלבד, מדינה מושתתת על ערכי הדמוקרטיה על פי תורת ישראל בלבד.
9. המשיבה 1 שואפת לקבץ את כל נידחי ישראל מכל הגליות, כדי לבנות בית יהודי במדינה יהודית גדולה וחזקה בכל שטחי ארץ ישראל גם על חשבונם של כאלה שאינם יהודים אך בודאי אזרחים במדינת ישראל.
10. מצע המשיבה 1 מתבסס במלואו על התורה ועל פסקי ההלכה של הרב עובדיה יוסף, והלה משמש מאז היווסדה של המשיבה ועד היום כמנהיגה הרוחני של המשיבה וכל ההתבטאויות והצהרותיו לעיתונות ואחר הנם חלק בלתי נפרד מהצהרות ועמדות המשיבה 1 ויש לראות בהם כאלה שנאמרו על-ידי המשיבה 1 ומשקפות את עמדותיה.
11. משיב 2 הינו יו"ר משיבה 1 וכל האמור בעניינה והמשתקף הימנה נכון לגבי משיב 2.
12. משיבה 3, הינה סיעה חרדית אשכנזית שמהווה איחוד בין מפלגות אגודת ישראל החסידית לבין דגל התורה הליטאית. שתי המפלגות רשומות בנפרד ברשם המפלגות - התאחדו בשנת 1992 לקראת הבחירות לכנסת השלוש עשרה ומאז מתמודדות לכנסת ברשימה משותפת.
13. מנהיגה הרוחני של דגל התורה הוא מנהיג הציבור הליטאי, הרב יוסף שלום אלישיב. מנהיגיה הרוחניים של אגודת ישראל הם האדמו"ר מגור, הרב יעקב אריה אלטר, וכן האדמו"רים מוויז'ניץ, מבעלז וחו"גים נוספים. הסמכות העליונה של אגודת ישראל היא מועצת גדולי התורה. גוף מקביל קיים בדגל התורה, ולעתים נדירות מקיימות המועצות ישיבה משותפת.
14. מצע משיבה 3 מושתת על מצען של שתי הרשימות השונות המרכיבות אותה כאמור לעיל, והוא בעיקרו בא לפתור ברוח התורה והמסורת את כל השאלות אשר תעלינה על הפרק היום יום בחיי כלל ישראל, בשאיפה לאחד את עם ישראל בארץ ישראל תחת שלטון התורה ולהשליט את התורה על החיים הרוחניים הכלכליים והמדיניים בישראל.
15. משיבים 4-5 משמשים כיו"ר המשיבה 3 וכל האמור בעניינה והמשתקף הימנה נכון לגבי משיבים 4-5.
16. ברי כי ערכיהם של המשיבים מושתתים על אידיאולוגיה דתית אורתודוקסית, שביסודה קיימים אלמנטים גזעניים והינם אנטי דמוקרטים בעליל.

ב. החלק העובדתי

16. גם משיבה 1 וגם משיבה 3 על חלקיה, שתיהן כאחת, מושתתות על אידיאולוגיה דתית אורתודוקסית, שביסודה קיימים אלמנטים גזעניים והינם אנטי דמוקרטים בעליל.
17. לכל אחת מן המפלגות הללו בעלות דה פאקטו על מערך חינוך פרטי, הממומן רובו ככולו ע"י המדינה אך משתייך השתייכות פוליטית וחב נאמנות למפלגות המייסדות בלבד. רשת החינוך העצמאי שייכת לאגודת ישראל ומשרתת בעיקר את הציבור החרדי אשכנזי. מעיין החינוך התורני שייך לש"ס.

השתייכות זו מכתובה תכנים, ערכים, אמונות ועמדות פוליטיות אנטי דמוקרטיות וגזעניות. השתייכות זו איננה מיועדת להקנות השכלה רחבה, אלא לגדל דורות של בוחרים שימשיכו לחזק את הנהגתם קרי מפלגות האם, ש"ס ויהדות התורה, ללא כל שיקול דמוקרטי.

18. החינוך העצמאי מיסודה של אגודת ישראל מקנה לתלמידיו השכלה תורנית בלבד ומחנך למדינה יהודית אורתודוקסית אבל מתנגד למדינה דמוקרטית. מאחר שגדולי הדור של הציבור התומך באגודת ישראל הנם אורים ותומים מבחינת צאן מרעיתם, הרי כל אמירה וכל התבטאות שלהם מחלחלת למטה עד אל אחרון התלמידים.

19. מובאות בזאת לכבוד ועדת הבחירות המרכזית ההתבטאויות המחלחלות ומשתרשות בקרב הציבור התומך ומהוות ראיה חותכת בדבר טענות החתירה תחת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית בצוותא חדא וכגזענות והסתה מדרגה ראשונה:

א. הרב אלעזר מנחם מן שך (והוא ממייסדיה של מפלגת אגודת ישראל): " ואנו תפילה להריבונו של עולם, אנא פטור אותנו מקללת הדמוקרטיה החדשה שנשלחה לעולם, שהיא ממש כמו מחלת הסרטן שנשלחה לעולם." (ספר מכתבים ומאמרים חלק חמישי)

ב. איגרת של הגאון ר' בנימין מנדלזון: " אגודת ישראל נולדה ללחום בהציונות ותוצאותיה"

ג. ח"כ מאיר פרוש (ממפלגת יהדות התורה): " אני מתנער מהגדרתה של מדינת ישראל כיהודית ודמוקרטית שני הערכים האלה אינם שווים או נמצאים באותה רמה ולכן יש בכך משום חילול הקדש." (ידיעות 29.6.08)

ד. הגאון רבי חיים שאול קרליץ (המשמש "מנהיג הדור"): " כל כולה של הכנסת היא נגד התורה. עצם הדבר שקמים להם בני אדם ומכריזים כי הם המחוקקים, זהו נגד תורה מן השמים. ואין זה משנה אם יש רוב לימין או לשמאל, ואיזה חוקים הם מחוקקים שם. גם אם יצביעו בכנסת בעד קיום מצוות, זהו נגד התורה... וכל חוקים שבדו להם בני אדם מליבם, בהצבעה של רוב לכאן או לכאן זהו נגד התורה... כך גם הנציגים בכנסת, הם שתדלנים שלנו למנוע פגיעה בקדושי ישראל ובכלל ציבור שומרי התורה. אין בכך כל הכרה בקיומו של מוסד זה, ששמו בית המחוקקים, מעיד על כך שכל כולו נגד תורת האלוקים... עצם הדבר ששופטים יהודים דנים על פי חוקים נכריים של הטורקים או האנגלים, ולא על פי תורתנו הקדושה, זה מה שמחייב אותנו להתנגד להם בכל תוקף. גם אם יחליטו החלטות למען הציבור החרדי עדיין תימשך ההתנגדות להם, כיוון שכל החלטותיהם לא ממקור טהור-תורת האלוקים – הן מגיעות, כי אם מחוקות שבדו להם אומות העולם." (יתד נאמן 31.5.2000)

מעניין החינוך התורני השייך לש"ס מקנה גם הוא רק השכלה תורנית ומנחיל לתלמידיו התנגדות לחוק המדינה והתנגדות לבתי המשפט שהם מיסודות הדמוקרטיה.

ה. הרב עובדיה יוסף, (מנהיגה הרוחני של מפלגת ש"ס) - שלפתחו משחרים כל שועי הארץ מתבטא בזו הלשון בהתייחסו לבית המשפט העליון: " מי אלה האנשים האלה? ריקים ופוחזים, שיפחה כי תירש גבירתה. הם לא יודעים לקרוא משנה אחת כמו בני אדם. ילד אחד שלנו בן 7-8 שנים ידע יותר טוב תורה מהם. אלה קוראים לעצמם בית משפט עליון, אבל הם לא שווים בית משפט תחתון. שר המשפטים צר ואויב הוא. כולם

סוררים ומורים. אין להם לא דת ולא דין. כולם בועלי נידות. כולם מחללי שבת. אלה השופטים שלנו. עבדים משלו בנו". ("הארץ" ידיעות אחרונות "מעריב" 11.2.99).

ו. וגם: " מי ששולח ילדיו לבתי"ס חילוניים, צריך לזרוק אותו מכל המדרגות... מי שפונה לבתי המשפט יקבל סרטן או צרעת..." (עיתון מעריב 18.8.02)

ז. וגם: "מי שחושב מחשבות אורן על בחורי הישיבות וקורא אותם פרזיטים... מותר להרוג אותו" (ידיעות אחרונות 3.9.2003)

הנה רואים אנו כי למרות שפסקו רבנים כי דינא דמלכותא דינא (חוק המדינה מחייב) כל כולו של החינוך, שנוסד על ידי מפלגות פוליטיות, מחדיר מגירסא דינקותא ועד ישיבה גבוהה, זלזול בדמוקרטיה ובמוסדות עליהם מושתתת מדינה דמוקרטית.

במו ידיה מעודדת המדינה באמצעות מפלגות לא דמוקרטיות, דרך מערך החינוך שלהן, אוכלוסיה המתרבה והולכת, אוכלוסיה שאיננה דמוקרטית מכוח חינוכה, איננה מכירה במדינה כסמכות אבל יש לה כוח פוליטי שגדל והולך, כוח שבסופו של יום יביא להכחדתה של המדינה כמדינה דמוקרטית.

ואם לא די בכך מערכי החינוך העצמאיים הללו בחסות המפלגות הנזכרות לעיל מחדירים לתלמידיהם השקפת עולם גזענית מכוערת ומסוכנת.

א. כך למשל הרמב"ם: " והאומרים אין תורה מן השמים והמוסרין והמומרים שכל אלו אינם בכלל ישראל ואין צריך לא לעדים ולא התראה ולא דיינים אלא כל ההורג אחד מהן עשה מצווה גדולה והסיר מכשול" (הלכות ממרים פרק ג' הלכה ב').

ב. כך בשולחן ערוך: " והאפיקורסים, והם שכופרים בתורה (חילונים) ובנבואה מישראל היו נוהגין בארץ ישראל להרגן. אם היה בידו כח להרגן בסייף, בפרהסיא הורגו. ואם לאו היה בא בעלילות עד שישבב הריגתו. כיצד, ראה אחד מהם שנפל לבאר והסולם בבאר, קודם מסלקו ואומר הריי טרוד להוריד בני מן הגג ואחזירנו לך, וכיוצא בדברים האלו." (יורה דעה סימן קנח סעיף ב').

ג. התייחסות כזאת אל העולם סופגים המתחנכים ברשתות החינוך של שתי המפלגות, ש"ס ויהדות התורה לכן אין תימה שמנהיגים כמו הרב עובדיה יוסף שמשמשים כמודל לחיקוי מתבטאים כך למשל על מבקרת המדינה מרים בן פורת: "עוכרת ישראל, שונאת דת שונאת תורה, שגם כשהיתה שופטת רמסה את הדת ברגל גסה". (27.7.90)

ד. וגם: "אין לצעוד בין שתי נשים כמו שאין לצעוד בין חמורים" (30.6.97).

ה. וגם על שולמית אלוני: "ביום שהיא תמות צריך לעשות משתה".

ו. וגם על יוסי שריד: "אדור יוסי שריד, צריך לעקור אותו מן העולם"... יוסי שריד הוא שטן... זה שטן זה... יש למחות אותו כמו שמחו את זכר עמלק... השם ישים דמו בראשו..." (מעריב וידיעות אחרונות 19.3.2000)

ג. החלק המשפטי

20. ככל שהמבקשים טוענים ומבקשים לפסול מועמדותם של המשיבים מלהתמודד בבחירות לכנסת כאמור בכותרת, יהיה זה מכוח סעיף 7 (א) לחוק יסוד: הכנסת. (להלן: "החוק").

21. המסגרת הנורמטיבית:

העילה הראשונה המאפשרת למנוע השתתפותם בבחירות לכנסת של רשימת מועמדים או מועמד היא אם יש במטרותיה או במעשיה (של הרשימה) או במעשיו (של המועמד) משום "שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית".

חוק-יסוד: הכנסת, מניעת השתתפות בבחירות {תיקון אחרון: התשס"ח}, סעיף 7א (א), בזו הלשון:

"רשימת מועמדים לא תשתתף בבחירות לכנסת ולא יהיה אדם בבחירות מועמד בבחירות לכנסת, אם יש במטרותיה או במעשיה של הרשימה או במעשיו של האדם, לפי העניין, במפורש או במשתמע, אחד מאלה:

(1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית;

(2) הסתה לגזענות;

(3) תמיכה במאבק מזוין, של מדינת אויב או של ארגון טרור, נגד מדינת ישראל". (להלן: "החוק")

22. סעיף 7א לחוק דן בראשית בשלילת קיומה של המדינה כמדינה יהודית ודמוקרטית. ובלשכת, בדוננו בעניין זה, כי שתי העילות, יהודית ודמוקרטית היו עד לתיקון החוק שתי עילות מניעה נפרדות - ואוחדו לעילת מניעה אחת;

כך נראה החוק לפי התיקון והאיחוד:

(1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינתו של העם היהודי;

(2) שלילת האופי הדמוקרטי של המדינה;

(3) הסתה לגזענות".

23. כידוע, תיקון החוק הינו תוצאה של פרדוקס שנמשך שנים, בכל פעם בו נפגשות שתי העילות "יהודית" ו "דמוקרטית" כאשר תיקון החוק הוא מעין פשרה עד להתנגשות הבאה.

24. סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת, מבוסס על התפיסה, כי "דמוקרטיה רשאית להגן על עצמה מפני כוחות לא דמוקרטיים המבקשים לעשות שימוש בדרכים דמוקרטיות לשם שלילת הדמוקרטיה. זהו הביטוי לרעיון הדמוקרטיה המתגוננת" (רע"א 7504/95 יאסין נ' רשם המפלגות, פ"ד נ(2) 45, 66; להלן – פרשת יאסין; ראו גם בנדור, "זכות המועמדות בבחירות לכנסת", משפטים י"ח 269 (1988)). סעיף 7א מבטא את המשוואה החוקתית שנקבעה אצלנו בין החירות שהדמוקרטיה מעניקה לכל ביטוי והפלורליזם בהשקפות ובדעות עליו היא מבוססת לבין ההגנה על המשך קיומה כדמוקרטיה. הוא מבטא את

אופייה של ישראל כדמוקרטיה מתגוננת (ראו פרשת ירדור, עמ' 390; פרשת יאסין, עמ' 71). הוא שומר על אופיה של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית.

השיקול כי הדמוקרטיה זכאית להגן על עצמה מפני הקמים עליה הינו עילי. זכותה של הדמוקרטיה לשלול את ההשתתפות בהליך הדמוקרטי של רשימות השוללות את הדמוקרטיה עצמה. כדי להוכיח את חיותה אין הדמוקרטיה צריכה לאבד עצמה לדעת. זאת ועוד: מי שאינו מקבל את עקרונות היסוד של הדמוקרטיה ומבקש לשנותם, לא יכול לבקש להשתתף בדמוקרטיה בשם אותם הכללים. (ראה בעניין זה בג"צ 11280/02).

25. לא זו אף זו, ובל נטעה, גם כאשר החוק מתייחס לשתי העילות שתיהן ביחד וכל אחת לחוד, עדיין אין בהגנה על המדינה כמדינה יהודית משמעה שמירה על אופייה כמדינה יהודית בדרכים פסולות, גזעניות ואנטי-דמוקרטיות, כגון הסתה לגזענות ופגיעה בכללי הדמוקרטיה הבסיסיים, ובדאי שבעתיים לא באופן כזה שישלול את קיומה כמדינה דמוקרטית באמצעים אנטי-דמוקרטים.

רשימת מועמדים התומכת בשימוש באלימות כדי להביא לשינוי במשטר אינה יכולה להשתתף בתהליך הדמוקרטי אותו היא מבקשת להפיל בכוח הסתה וגזענות וקיצוניות דתית. "דמוקרטיה מבוססת על דיאלוג לא על כוח; על שכנוע ולא על אלימות. מי שאינו מוכן לקיים בעצמו את "כללי המשחק" הדמוקרטיים לא יישמע בטענתו כי האחרים חייבים לפעול על פי כללים אלה כלפיו. דמוקרטיה מניחה שינוי. הטוען לשינויים במבנה המשטר ואף בשינוי החוקה עצמה רשאי להשתתף בדיאלוג הדמוקרטי, ובלבד שהוא נוקט באמצעים חוקיים כדי להגשים את מטרתו ומטרה זו עולה בקנה אחד עם המאפיינים הגרעיניים של הדמוקרטיה". (ראה שם בג"צ 11280/02).

26. הסתה לגזענות

זוהי עילה נוספת בהתאם לסעיף 7 (א) לחוק בגינה ניתן לשלול מועמדות כאמור לעיל. בכדי שמדינה תהיה דמוקרטיה "רציונאלית", מעבר לעובדה שהיא אמורה להיות שייכת לאזרחיה ללא הבדל דת, מוצא ומין (כפי שנקבע במגילת העצמאות) אסור שיתקיימו בה מפלגות המטיפות לגזענות ואו שוללות את קיומה, או חותרות תחת קיומה כמדינה דמוקרטית.

פסילת רשימת מועמדים לבחירות, על רקע התבטאות גזענית לפי סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת נידונו בפסקי דין רבים, וזכו לפרשנות רחבה ומעמיקה. יפים לעניינינו את דבריו של הנשיא בדימוס שמגר בפרשת ניימן השנייה, לגבי הגדרתו של ביטוי גזעני לצורך פסילת רשימת מועמדים לבחירות בכנסת:

" ליבוי היצרים השיטתי על יסוד לאומי-אתני המביא איבה ומדנים ומעמיק תהום, קריאה לשלילה אלימה של זכויות, לביזוי שיטתי ומכוון של חלקי אוכלוסיה מוגדרים, המאובחנים לפי יסוד לאומי-אתני, ולהשפלתם באופן הדומה להחריד לגרועות שבדוגמאות בהן התנסה העם היהודי - כל אלה די בהם, לאור החומר הרב שהוגש לנו, כדי לבסס את המסקנה בדבר ההסתה לגזענות. עוצמת פעולתה של המערערת בכל צורותיה, הקיצוניות שבהצגת הנושאים ובמעשים המתלווים אליהם והעיוות החמור של אופייה של המדינה ושל משטרה הנובעים מכך, כל אלה מקנים למטרות ולמעשים את החומרה המפליגה, שדי בה כדי לבסס החלטתה של ועדת הבחירות המרכזית."

ע"ב 1/88 ניימן נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השנים עשרה פ"ד

מב(4) 177, 197 (1988)

האיסור על הגזענות מעוגן אף באמנה הבינלאומית בדבר ביעורן של כל צורות האפליה הגזעית, 1966, אשר ישראל היא צד לה. סעיף 1 לאמנה מגדיר "גזענות" באופן הבא:

"כל הבחנה, הוצאה מן הכלל, הגבלה או העדפה, המיוסדת על נימוקי גזע, צבע, ייחוס משפחתי, מוצא לאומי או אתני, שמגמתן או תוצאתן יש בהן כדי לסכל את ההכרה, ההנאה והשימוש או לפגום בהכרה, בהנאה או בשימוש על בסיס שווה של זכויות האדם וחירויות היסוד בחיים המדיניים, הכלכליים, החברתיים, התרבותיים או בכל תחום אחר בחיי הציבור".

27. לענייננו, ומן הכלל אל הפרט, הבקשה למניעת השתתפותם של כל אחד מן המשיבים בבחירות התבססו על שתי טענות: **האחת**, כי נתקיימו לגביהם המניעה הקבועה בסעיף 7א(1) לחוק-יסוד: הכנסת, שעניינה מניעת מועמדותו של אדם בבחירות, שכן יש במעשיו משום שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית;

עולה תמונה ברורה בדבר מטרותיהם של המשיבים כמפלגות ונציגי מפלגות ימין חרדיות קיצוניות וגזעניות. ביסודה עומד הרצון לשנות את אופייה הדמוקרטי של מדינת ישראל, ולהקים במקומה מדינה יהודית בלבד!!

28. הרב עובדיה יוסף הינו מנהיגה הרוחני של המשיבה 1, מקים המשיבה, והוא אף "ההגה" שלה, הוא הדמות המרכזית בה, ושמו תלוי בשמה כחבל הטבור.

29. התבטאויותיו של הרב עובדיה יוסף, לא זכו להסתייגות על ידי מי מחברי המשיבה 1, נהפוך הוא. המשיבה 1 וחבריה, כולל משיב 2 הצטרפו, מבעוד מועד, לרשימה, חרף התבטאויות אלו וחרף הביקורת הציבורית נגדה.

30. דוק, כפי שהדברים באו לידי ביטוי בהתבטאויות שבאו לעיל בסעיף העובדות ובמסמכים המצורפים, כי עמדות המשיבים כנגד כל מי שאינו יהודי חרדי, אשר השתקפו בהתבטאויותיהם, ידועים הם היטב בקרב החברים הנמנים על המשיבה והמועמדים מטעמה לבחירות בכנסת, אף לפני גיבושה - לפיכך, יש לראות בהצטרפותם של מי מהמועמדים אצל המשיבים, כתומכים ומסכימים למשנתם הגזענית.

31. דבריהם של הוגי המשיבים ואבותיהם הרוחניים, אינם קלים כלל ועיקר, הם מעל לסף הסיבולת הציבורית, נמתחים הרבה מעבר לגבולות חופש הביטוי, פוגעים בעיקרון השוויון, ומהווים כשלעצמם דברי הסתה לגזענות.

32. יתירה מזו, התוכן והאופי של התבטאויותיהם כפי שבאו לעיל בתקשורת, וכתבי הפרסום למיניהם, מהוות תשתית ראייתית חזקה המשקפת את מטרותיהם של המשיבות, ומהווה חלק בלתי נפרד מהאגני מאמין של כל אחד ואחד מהחברים הנמנים עליהם.

33. כך ציין בית המשפט בעניינה של רשימת **מולדת-גשר-צומת**, שמטרותיה של רשימה פלונית נלמדים בין היתר גם מהתבטאויות, או נאומים ועוד המושמעים במסגרות פוליטיות:

אכן, אין רשימה סגורה של מקורות שמהם ניתן ללמוד על מטרותיה ועל מעשיה של רשימת מועמדים. המצע הוא מקור מרכזי. אין הוא מקור יחיד. בצדק ציין הנשיא שמגר, כי:

"מטרות נלמדות, בדרך כלל, מן המצע הפורמאלי של הרשימה, אך גם מפירסומים, מנאומים או מהבעות דעה, המושמעות במסגרות פוליטיות" (פרשת ניימן השנייה [15], בעמ' 186).ב.

רע"א 6709/98 היועץ המשפטי לממשלה נ' רשימת מולדת-גשר-צומת לבחירות

לרשויות המקומיות, נצרת עילית פ"ד נג(1) 351, 362 (1999)

ועוד, בית המשפט קבע שעל פשרן של מטרות הרשימה, ניתן ללמוד גם מהתבטאויות של חבר רשימה דומיננטי יחיד, ואין צורך ללמוד את דעותיהם של כל חברי הרשימה:

"עם זאת, בעיקרון, התבטאויותיו של אחד מחברי הרשימה ומעשיו עשויים לשמש תשתית ראייתית שממנה ניתן ללמוד על מטרותיה או על מעשיה של רשימת המועמדים."

רע"א 6709/98 היועץ המשפטי לממשלה נ' רשימת מולדת-גשר-צומת לבחירות

לרשויות המקומיות, נצרת עילית פ"ד (ג') 351, 362 (1999)

34. למען הסר ספק, יודגש כי אין נפקא מינה אם ההתבטאויות נאמרו על-ידי המנהיג הרוחני ומתווה הדרך של המפלגה או הרשימה ו/או על-ידי מי מהחברים הפורמאליים שבה - שכן ברי כי זה מזה נולד, וזה מזה לא ימרוד.

35. לסיכום נקודה זו נציין שאין חולקין על כך שדבריהם של הוגי המשיבים ומקורם הראשון מהווים התבטאות אנטי-דמוקרטית גזענית מובהקת. ואלה פוגעים בלא התחשבות בכבוד, בערכים, בתרבות, בשפה, וברגשות האמונה של האחר, ואף מרחיק לכת ונותן לגיטימציה לפעולות אלימות עד כדי מוות לכל מי שמתנגד למשנתו הגזענית, וכל זה אך ורק בשל השתייכות לאומית אמונית אחרת.

36. מדינת ישראל איננה רק מדינה יהודית. היא מדינה דמוקרטית. היא מושתתת "על יסודות החרות הצדק והשלום" ועל "שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה, בלי הבדל דת, גזע ומין, תוך הבטחת חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות". אופייה הדמוקרטי של המדינה הוא נשמת אפה. הוא מתחייב מההכרזה שבמגילת העצמאות ומערכי-היסוד של תקומתו המודרנית של העם היהודי.

מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית מחויבת לזכויות היסוד של אזרחיה ושוקדת על הבטחתן. אחת מהחשובות שבזכויות היסוד בחברה דמוקרטית, אם לא החשובה שבהן, היא הזכות לבחור ולהיבחר לכנסת. אלא שעל אף חשיבותה העליונה, אין זכות זו זכות מוחלטת. היא נסוגה אחר שעה שהיא משמשת לסיכון אופייה היהודי דמוקרטי של המדינה. ללא הגנה על ערכי הדמוקרטיה, לא תיכון המדינה כמדינה דמוקרטית ולא תיכון גם הזכות לבחור ולהיבחר. השניות שבהיות המדינה יהודית ודמוקרטית, היא ביסוד הווייתה של מדינת ישראל. על-אף המתח הפנימי בין שתי מהויות אלה, אחוזות הן זו בזו ומהוות שני עמודי תווך, שלא כל אחד מהם אין למדינת ישראל קיום. (ראה שם בג"צ 11280/02)

אין להציב את זכות ההתמודדות בבחירות, מעל לחובה להגן על ערכי המדינה כמדינה יהודית ודמוקרטית. הצבה כזו חותרת תחת אושיותיה של המדינה. לפיכך מתחייבת הצבת בלמים לזכות להיבחר, שימנעו מחורשי-רעה מלשלול את צביונה של המדינה כמדינה יהודית ודמוקרטית בצוותא חדא. המתח הפנימי בין מהותה של חברה דמוקרטית הדוגלת בחופש ביטוי בזכות לבחור ולהיבחר לבין הצורך בבלום את זכויות אלה, מחייב את הפעלת הבלמים בהירות ובאחריות מירבית, על מנת שלא לפגוע באופן בלתי ראוי ובלתי מידתי בזכויות היסוד להן מחויבת המדינה כלפי כל אזרחיה.

37. הפרשנות הנכונה שיש לתת להוראות סעיף זה, היא פרשנות המאזנת בצורה ראויה בין הזכות החוקתית להיבחר לכנסת לבין זכותה של המדינה להגן על קיומה כמדינה יהודית ודמוקרטית.

38. זכותה של המדינה למנוע זאת על ידי שלילת הזכות להיבחר לכנסת ממי המבקש למוטט את שתי אבני היסוד של מהות המדינה, שהן, היותה יהודית ודמוקרטית. זוהי דמוקרטיה מתגוננת. סעיף 7א נותן בידי הדמוקרטיה המתגוננת כלים להפעלת זכותה האמורה.

39. מטרותיהם ומעשיהם הדומיננטיים והמרכזיים של כל אחד מן המשיבים סותרים את המטרה מחקיקתו ומתיקונו מאוחר יותר לחוק בהקשר של מניעת השתתפות בבחירות לכנסת.

40. המשיבים פועלים בהתמדה ובאופן מעשי למען מימוש והשגת מטרותיה והוא מוכח בראיות משכנעות, ברורות וחד משמעיות. (לעניין זה ראה החלק העובדתי לעיל).

41. מהוראות סעיף 7א עולה כי לא רק מי ששולל את קיום המדינה כמדינה יהודית ודמוקרטית לא ישתתף בבחירות אלא גם מי ששולל את אפשרות קיומם של שני הערכים הללו בצוותא, במדינת ישראל, יפסל מהשתתפות בהם. מכאן, שלא תשמע טענה של מי מן המשיבים בדבר רצונם לקיים מדינה יהודית בלבד, שכן, גם אז, יש בכך שלילה לקיום המדינה כמדינה יהודית ודמוקרטית.

42. על יסוד כל האמור לעיל, ועדת הבחירות המרכזית מתבקשת לפסול כל אחד מן המשיבים ולמנוע אותם מלהשתתף בבחירות לכנסת ה- 18 לכנסת ישראל.

אמיר בדראן, עו"ד
Amir Badran Adv.
מ.ר. 23231

מוחמד אדריעי, עו"ד
Adreie m. Adv.
מ.ר. 41780

אמיר בדראן, עורך-דין

מוחמד אדריעי, עורך-דין

באי-כוח המבקשים

אמיר בדראן ושות', משרד עורכי-דין.

תצהיר

אני הח"מ, ירון ידען ת.ז. 057280216, לאחר שהוזהרתי, כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן, אהיה צפוי לעונשים על פי החוק, מצהיר כדלקמן:

1. הריני לעשות תצהירי זה בעניין הבקשה לפסילת מועמדותם של המשבים מלהתמודד בבחירות לכנסת ה-18, כנסת ישראל.
2. תצהיר זה ניתן לגבי העובדות שבאו בבקשת הפסילה כאמור לעיל.
3. המבקשת 1 הינה מפלגה הרשומה כדין ברשם המפלגות לפי חוק המפלגות התשנ"ב 1992 (להלן: "חוק המפלגות") מיום 7.9.08.
4. המבקשת 1 מתמודדת בבחירות לכנסת ה-18 לכנסת ישראל.
5. המבקשת 1 הינה מפלגה דמוקרטית, ציונית, אשר חרתה על דגלה את ערכי ההומניזם; שוויון אזרחי מלא, השכלה וכבוד האדם וחירותו, ושמה לה למטרה לאחד את כל מגוריי האוכלוסייה בישראל, ללא הבדל דת, מין, מגזר ומעמד כלכלי.
6. המבקש 2 משמש כיו"ר המבקשת 1 ובא-כוחה.
7. המבקש 3 משמש כחבר אצל המבקשת 1 וממלא בא-כוחה.
8. המשיבה 1 הינה מפלגה ישראלית בעלת אופי חרדי ספרדי שהוקמה ב-1984 ע"י מנהיגה הרוחני הרב עובדיה יוסף. המשיבה הינה מפלגה שתפיסת עולמה המדינית נעה בין ימין לימין קיצוני וגזעני.
9. המשיבה 1 הינה מפלגה הרשומה כדין ברשם המפלגות, חברה בכנסת ה-17, וחבריה מקיימים קואליציה בממשלה הנוכחית.
10. המשיבה 1 מאמינה בקיומה של מדינת ישראל כמדינת העם היהודי בלבד, מדינה מושתתת על ערכי הדמוקרטיה על פי תורת ישראל בלבד.
11. המשיבה 1 שואפת לקבץ את כל נידחי ישראל מכל הגלויות, כדי לבנות בית יהודי במדינה יהודית גדולה וחזקה בכל שטחי ארץ ישראל גם על חשבונם של כאלה שאינם יהודים אך בודאי אזרחים במדינת ישראל.
12. מצע המשיבה 1 מתבסס במלואו על התורה ועל פסקי ההלכה של הרב עובדיה יוסף, והלה משמש מאז היווסדה של המשיבה ועד היום כמנהיגה הרוחני של המשיבה וכל ההתבטאויות והצהרותיו לעיתונות ואחר הנם חלק בלתי נפרד מהצהרות ועמדות המשיבה 1 ויש לראות בהם כאלה שנאמרו על-ידי המשיבה 1 ומשקפות את עמדותיה.
13. משיב 2 הינו יו"ר משיבה 1 וכל האמור בעניינה והמשתקף הימנה נכון לגבי משיב 2.
14. משיבה 3, הינה סיעה חרדית אשכנזית שמהווה איחוד בין מפלגות אגודת ישראל החסידית לבין דגל התורה הליטאית. שתי המפלגות רשומות בנפרד ברשם המפלגות - התאחדו בשנת 1992 לקראת הבחירות לכנסת השלוש עשרה ומאז מתמודדות לכנסת ברשימה משותפת.

15. מנהיגה הרוחני של דגל התורה הוא מנהיג הציבור הליטאי, הרב יוסף שלום אלישיב. מנהיגיה הרוחניים של אגודת ישראל הם האדמו"ר מגור, הרב יעקב אריה אלתר, וכן האדמו"רים מוויז'ניץ, מבעלז וחו"גים נוספים. הסמכות העליונה של אגודת ישראל היא מועצת גדולי התורה. גוף מקביל קיים בדגל התורה, ולעתים נדירות מקיימות המועצות ישיבה משותפת.

16. מצע משיבה 3 מושתת על מצען של שתי הרשימות השונות המרכיבות אותה כאמור לעיל, והוא בעיקרו בא לפתור ברוח התורה והמסורת את כל השאלות אשר תעלינה על הפרק היום יום בחיי כלל ישראל, בשאיפה לאחד את עם ישראל בארץ ישראל תחת שלטון התורה ולהשליט את התורה על החיים הרוחניים הכלכליים והמדיניים בישראל.

17. משיבים 4-5 משמשים כיו"ר המשיבה 3 וכל האמור בעניינה והמשתקף הימנה נכון לגבי משיבים 4-5.

18. גם משיבה 1 וגם משיבה 3 על חלקיה, שתיהן כאחת, מושתתות על אידיאולוגיה דתית אורתודוקסית, שביסודה קיימים אלמנטים גזעניים והינם אנטי דמוקרטים בעליל.

19. לכל אחת מן המפלגות הללו בעלות דה פאקטו על מערך חינוך פרטי, הממומן רובו ככולו ע"י המדינה אך משתייך השתייכות פוליטית וחב נאמנות למפלגות המייסדות בלבד. רשת החינוך העצמאי שייכת לאגודת ישראל ומשרתת בעיקר את הציבור החרדי אשכנזי. מעיין החינוך התורני שייך לש"ס.

השתייכות זו מכתובה תכנים, ערכים, אמונות ועמדות פוליטיות אנטי דמוקרטיות וגזעניות. השתייכות זו איננה מיועדת להקנות השכלה רחבה, אלא לגדל דורות של בוחרים שימשיכו לחזק את הנהגתם קרי מפלגות האם, ש"ס ויהדות התורה, ללא כל שיקול דמוקרטי.

20. החינוך העצמאי מיסודה של אגודת ישראל מקנה לתלמידיו השכלה תורנית בלבד ומחנך למדינה יהודית אורתודוקסית אבל מתנגד למדינה דמוקרטית. מאחר שגדולי הדור של הציבור התומך באגודת ישראל הנם אורים ותומים מבחינת צאן מרעיתם, הרי כל אמירה וכל התבטאות שלהם מחלחלת למטה עד אל אחרון התלמידים.

21. מובאות בזאת לכבוד ועדת הבחירות המרכזית ההתבטאויות המחלחלות ומשתרשות בקרב הציבור התומך ומהוות ראיה חותכת בדבר טענות החתירה תחת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית בצוותא חדא וכגזענות והסתה מדרגה ראשונה:

הרב אלעזר מנחם מן שך (והוא ממייסדיה של מפלגת אגודת ישראל) : " ואנו תפילה להריבוננו של עולם, אנא פטור אותנו מקללת הדמוקרטיה החדשה שנשלחה לעולם, שהיא ממש כמו מחלת הסרטן שנשלחה לעולם." (ספר מכתבים ומאמרים חלק חמישי)

איגרת של הגאון ר' בנימין מנדלזון : " אגודת ישראל נולדה ללחום בהציונות ותוצאותיה "

ח"כ מאיר פרוש (ממפלגת יהדות התורה) : " אני מתנער מהגדרתה של מדינת ישראל כיהודית ודמוקרטית שני הערכים האלה אינם שווים או נמצאים באותה רמה ולכן יש בכך משום חילול הקודש." (ידיעות 29.6.08)

הגאון רבי חיים שאול קרליץ (המשמש "מנהיג הדור") : " כל כולה של הכנסת היא נגד התורה. עצם הדבר שקמים להם בני אדם ומכריזים כי הם המחוקקים, זהו נגד תורה מן השמים. ואין זה משנה אם יש רוב לימין או לשמאל, ואיזה חוקים הם מחוקקים שם. גם אם יצביעו בכנסת בעד קיום מצוות, זהו נגד התורה... וכל חוקים שבדו להם בני אדם מליבם, בהצבעה של רוב לכאן או לכאן זהו נגד התורה... כך גם הנציגים בכנסת, הם שתדלנים שלנו למנוע פגיעה בקודשי ישראל ובכלל ציבור שומרי התורה. אין בכך כל הכרה בקיומו של מוסד

זה, ששמו בית המחוקקים, מעיד על כך שכל כולו נגד תורת האלוקים... עצם הדבר ששופטים יהודים דנים על פי חוקים נכריים של הטורקים או האנגלים, ולא על פי תורתנו הקדושה, זה מה שמחייב אותנו להתנגד להם בכל תוקף. גם אם יחליטו החלטות למען הציבור החרדי עדיין תימשך ההתנגדות להם, כיוון שכל החלטותיהם לא ממקור טהור- תורת האלוקים – הן מגיעות, כי אם מחוקות שבדו להם אומות העולם." (יתד נאמן 31.5.2000)

מעייין החינוך התורני השייך לש"ס מקנה גם הוא רק השכלה תורנית ומנחיל לתלמידיו התנגדות לחוק המדינה והתנגדות לבתי המשפט שהם מיסודות הדמוקרטיה.

הרב עובדיה יוסף, (מנהיגה הרוחני של מפלגת ש"ס) - שלפתחו משחרים כל שועי הארץ מתבטא בזו הלשון בהתייחסו לבית המשפט העליון: "מי אלה האנשים האלה? ריקים ופוחזים, שיפחה כי תירש גבירתה. הם לא יודעים לקרוא משנה אחת כמו בני אדם. ילד אחד שלנו בן 7-8 שנים יודע יותר טוב תורה מהם. אלה קוראים לעצמם בית משפט עליון, אבל הם לא שווים בית משפט תחתון. שר המשפטים צר ואויב הוא. כולם סוררים ומורים. אין להם לא דת ולא דין. כולם בועלי נידות. כולם מחללי שבת. אלה השופטים שלנו. עבדים משלו בנו". (הארץ "ידיעות אחרונות" "מעריב" 11.2.99).

וגם: "מי ששולח ילדיו לבתי"ס חילוניים, צריך לזרוק אותו מכל המדרגות... מי שפונה לבתי המשפט יקבל סרטן או צרעת..." (עיתון מעריב 18.8.02)

וגם: "מי שחושב מחשבות אורן על בחורי הישיבות וקורא אותם פרזיטים... מותר להרוג אותו" (ידיעות אחרונות 3.9.2003)

הנה רואים אנו כי למרות שפסקו רבנים כי דינא דמלכותא דינא (חוק המדינה מחייב) כל כולו של החינוך, שנוסד על ידי מפלגות פוליטיות, מחדיר מגירסא דינקותא ועד ישיבה גבוהה, זלזול בדמוקרטיה ובמוסדות עליהם מושתתת מדינה דמוקרטית.

במו ידיה מעודדת המדינה באמצעות מפלגות לא דמוקרטיות, דרך מערך החינוך שלהן, אוכלוסיה המתרבה והולכת, אוכלוסיה שאיננה דמוקרטית מכוח חינוכה, איננה מכירה במדינה כסמכות אבל יש לה כוח פוליטי שגדל והולך, כוח שבסופו של יום יביא להכחדתה של המדינה כמדינה דמוקרטית.

ואם לא די בכך מערכי החינוך העצמאיים הללו בחסות המפלגות הנזכרות לעיל מחדירים לתלמידיהם השקפת עולם גזענית מכוערת ומסוכנת.

כך למשל הרמב"ם: "והאומרים אין תורה מן השמים והמוסרין והמומרין שכל אלו אינם בכלל ישראל ואין צריך לא לעדים ולא התראה ולא דיינים אלא כל ההורג אחד מהן עשה מצווה גדולה והסיר מכשול" (הלכות ממרים פרק ג' הלכה ב').

כך בשולחן ערוך: "והאפיקורסים, והם שכופרים בתורה (חילונים) ובנבואה מישראל היו נוהגין בארץ ישראל להרגן. אם היה בידו כח להרגן בסייף, בפרהסיא הורגו. ואם לאו היה בא בעלילות עד שיסבב הריגתו. כיצד, ראה אחד מהם שנפל לבאר והסולם בבאר, קודם מסלקו ואומר הריי טרוד להוריד בני מן הגג ואחזירנו לך, וכיוצא בדברים האלו." (יורה דעה סימן קנח סעיף ב').

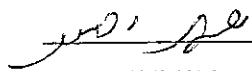
התייחסות כזאת אל העולם סופגים המתחנכים ברשתות החינוך של שתי המפלגות, ש"ס ויהדות התורה לכן אין תימה שמנהיגים כמו הרב עובדיה יוסף שמשמשים כמודל לחיקוי מתבטאים כך למשל על מבקרת המדינה מרים בן פורת: "עוכרת ישראל, שונאת דת שונאת תורה, שגם כשהיתה שופטת רמסה את הדת ברגל גסה". (ידיעות אחרונות 27.7.90)

וגם: "אין לצעוד בין שתי נשים כמו שאין לצעוד בין חמורים" (ידיעות אחרונות 30.6.97).

וגם על שולמית אלוני: "ביום שהיא תמות צריך לעשות משה".

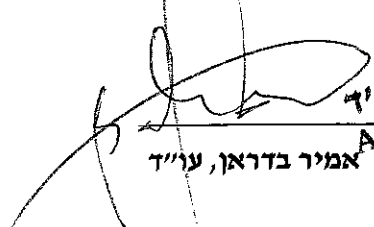
וגם על יוסי שריד: "ארוור יוסי שריד, צריך לעקור אותו מן העולם"... יוסי שריד הוא שטן.. זה שטן זה... יש למחות אותו כמו שמחו את זכר עמלק... השם ישים דמו בראשו...". (מעריב ידיעות אחרונות 19.3.2000)

22. זהו שמי, וזו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

ירון ידען

אישור

אני הח"מ, אמיר בדראן עו"ד, מאשר בזה כי היום, 23.12.08, הופיע בפני מר ירון ידען ת.ז. 057280216, ולאחר שהזהרתיו בדבר מתן עדות שקר במשפט אישר את תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

אמיר בדראן, עו"ד
Amir Badran Adv.
מ.ר. 23231
אמיר בדראן, עו"ד

"מותר להרוג מי שמזלזל בבחורי הישיבות"

מפד' לניק, שאפילו מניח שני תפילין על ראשו, המושכת שלו רעות... יש להם רעות משונות. רעות של כפידה

לל מנת ואשר מנסה רעות אלו. מפד' לניק, שאפילו מניח שני תפילין על ראשו, המושכת שלו רעות... יש להם רעות משונות. רעות של כפידה
גם של רש"י וגם של רמב"ם, המושכות שלו רעות, המודא אחריו כה שרשף אלו
תלמידיו האכזרים שישבו ונחללים... שרשפים אלו לא תורמים לסדר
גם, ואם לא מנח שמועללים באלה האדם את הקולם בלול, שרשף כדעם אם לא
ביתו יחם ליל וקום שרשף וארץ לא שפול... בלול כל צד המורה ולמורה
הקולם וההרשף. לא היה מתקדם אפילו קטנה אפול... קטנה כל הרחל לבבא מה יר
של בבבא וכל שרשף בן זה ארש און מושכות... גם אם הוא מנסה תפילין אפול
פולל. כי ארץ את המילה שולל... יש להם רעות משונות. רעות של כפידה. רעות
של כפידה. לא באכזרים שמועללים באלה האדם את הקולם.

מאת צבי ארליך
כתב: יריעות אחרונות
היה קובית וקום שרשף - הקולם את המושכות שלו רעות, המודא אחריו כה שרשף אלו
תלמידיו האכזרים שישבו ונחללים... שרשפים אלו לא תורמים לסדר
גם, ואם לא מנח שמועללים באלה האדם את הקולם בלול, שרשף כדעם אם לא
ביתו יחם ליל וקום שרשף וארץ לא שפול... בלול כל צד המורה ולמורה
הקולם וההרשף. לא היה מתקדם אפילו קטנה אפול... קטנה כל הרחל לבבא מה יר
של בבבא וכל שרשף בן זה ארש און מושכות... גם אם הוא מנסה תפילין אפול
פולל. כי ארץ את המילה שולל... יש להם רעות משונות. רעות של כפידה. רעות
של כפידה. לא באכזרים שמועללים באלה האדם את הקולם.

11

מסלול ארבע
למסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש

מענייב

היום תצודך מעניב און לי

מסלול ארבע
למסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש
מסלול ארבע חודש

דלק: מאמץ למנוע מחסור: בתיה"ח: חשש לסגירת מחלקות

הרב עובדיה יוסף: מי שפונה לבי"מ"ש חילוני יחלה בצרעת

מנהיג ס"ט על המנהיג המלכותי: כי שפונה לבי"מ"ש חילוני יחלה בצרעת. מנהיג ס"ט על המנהיג המלכותי: כי שפונה לבי"מ"ש חילוני יחלה בצרעת.

הרב עובדיה יוסף: מי שפונה לבי"מ"ש חילוני יחלה בצרעת

"מי שפונה לבי"מ"ש חילוני יחלה בצרעת"

חילוניים, צריך לזדוק

אוחו מכל המדרגות

מנהיג ס"ט: מי שפונה לבי"מ"ש חילוני יחלה בצרעת

פוסק כמו הגויים, לפי שיויון וכוונות

"מי שפונה לבי"מ"ש חילוני יחלה בצרעת"

חילוניים, צריך לזדוק

אוחו מכל המדרגות

יוזמה חרדית חדשה: מספר רבנים פנו לאחזרזה למשרד הבריאות, בבקשה לאפשר חזומות דם אישיות, שלא ייבנסו למאגר המנות בבוק הדם, אלא יועברו ישירות לחולה מסוים. הסיבה הרשמית: החשש מאיידס. הסיבה האמיתית: הרצון להימנע מעיווי דם של חילוני לגופו של חרדי. "דם הבא ממאכלים לא בשרים", מסק הרב עובדיה יוסף, "עלול לגרום השפעה שלילית של מידות רעות, אכזריות ועוונות פנים"

נחבקשו על ידי הגאון רבי חיים שאול קרליץ שליט"א לכתוב חזומות המערכת

להעמיד דברים על אמתותם

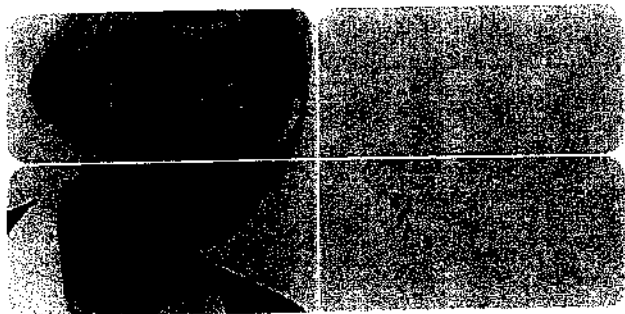
הרמח"ל בהקדמה למסילת ישרים, כותב כי את חיבורו לא חיבר כדי ללמד בני אדם דברים חדשים, אלא כדי לחזור על הדברים הידועים שמפני פירסומם ההעלם מהם גדול. למדנו מדבריו, כי לפעמים יש צורך לחזור גם על דברים ידועים, אשר מפני רוב ההדגל בהם, הם נשכחים ואיברים.

גם ביחסנו אל המדינה ומסורותיה, מתוך רוב ההרגל והעיסוק בפוליטיקה או בבג"ץ או ברדפי הרוח למיניהם, אנו שוכחים כמה דברים חשובים, שיש צורך לשוב ולהזכירם, למען לא יהיה טשטוש ובלבול בדעה ובהשקפה.

א. מדברים רבות על הכנסת, על מספר הנציגים הדתיים והחרדים שם, על החוקים שהיא מחוקקת נגד רת ישראל, על הצורך לחוקק חוקים נגד החלטות בג"ץ ועוד ועוד. אלא שעלינו לזכור דבר אחד יסורי - כל סלה של הכנסת, היא נגד התורה. עצם הדבר שקמים להם בני אדם ומכריזים כי הם "המוחקקים", וזה נגד תורה מן השמים. ואין זה משנה אם יש רוב לימין או לשמאל, ואיזה חוקים הם מחוקקים שם. גם אם יצביעו בכנסת בעד קיום מצוות, וזה נגד התורה. כי יש לנו תורה מן השמים שנמסרה לכלל ישראל ולחכמי התורה לבארה ולפרשה, וכל חוקים שבדו להם בני אדם מלבם, בהצבעה של רוב לכאן או לכאן, וזה נגד התורה. גם אם אנו עצמנו מצביעים לכנסת ושולחים לשם נציגים, ודי שמעתי מאבי וצוקל, שהגדיר אותם כ"שתרלנים", כמו שהיה בכל שנות הגולה שהיו לעם ישראל "שתרלנים" שפעלו כמלכות, למנוע גזירות רעות נגד כלל ישראל. כך גם הנציגים בכנסת, הם ה"שתרלנים" שלנו למנוע פגיעה בקדשי ישראל ובכלל ציבור שומרי התורה. אין בכך כל הכרה בקיומו של מוסר זה, ששמו "בית המחקקים", מעיד על כך שכל כולו נגד תורת האלוקים.

ב. יש לנו ביקורת קשה על מערכת המשפט, בגלל ההחלטות שהיא מקבלת נגד התורה ונגד שומריה, עד שלאחרונה הדימו יריהם גם נגד מקום המקדש, מקום ממנו לא נסתלקה השכינה מאז ההדבן, והורו לחלל קדושתו. אלא שצריך לזכור, כי הביקורת נגד מערכת המשפט בכלל והבג"ץ בפרט, אינה בגלל החלטותיהם אלו. המאבק הוא נגד הערכאות שכל המשתתף בהן הוא "מרים יד בתורת משה", כלשון הזהב של הרמב"ם. עצם הדבר ששופטים יהודיים רבים על פי חוקים נכריים של הטורקים או האנגלים, ולא על פי תורתנו הקדושה, זה מה שמחייב אותנו להתנגד להם בכל תוקף. גם אם יחליטו החלטות למען הציבור החרדי, עדיין תימשך ההתנגדות להם, כיוון שכל החלטותיהם, לא ממקור טהור - תורת האלוקים - הן מגיעות, כי אם מחוקקות שבדו להם אמות העולם. ג. יש לנו התנגדות לשר החינוך ממר"צ, בגלל כל מיני החלטות לגבי מה שילמדו ילדי ישראל במוסדות החינוך הממלכתיים. אבל צריך לזכור כי מוסדות אלו, בלי כל קשר לשר החינוך זה או אחר, מתנכים את ילדי ישראל חינוך של שמר. כל מערכת החינוך מגדלת רוח של עמי הארץ. שאינם יודעים דבר מקדשי ישראל ויחד עם זאת מוזירה בהם שגאה לכל דבר שבקדושה. אין כל נפק"מ בספר יותר או פחות שילמדו שם, כיוון שכל כולו של החינוך שם, הוא נגד התורה. מרן ראש הישיבה שליט"א, היה תמיד וועק מתוך כאב על ילדי ישראל שאינם יודעים מי הם האבות הקדושים, ומהו "שמע ישראל". זה היה גם בימים בהם היה שר חינוך "דתי", ומבחינה זו עלינו לזכור שאין נפק"מ מי השר העומד בראש "מסדר החינוך".

חיים שאול קרליץ

ראשי > יהדות > חדשות המגזר > כתבה

יהדות

חדשות המגזר

29/08/04

שלום אורח

כניסה לחשבון

המזעזדה שלי

הרשמה חינם

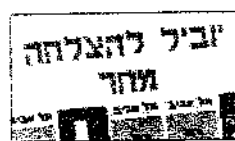
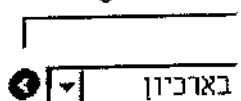
הרב אברהם יוסף נגד שופטים (ושופטות)

רב העיר חולון ובנו של הרב עובדיה שופטים הם אפיקורסים ואסור לצרפם למניין. לשים אין יכולת שיפוטית: הקב"ה ברא את האיש עם שכל ואת האישה עם רגש

חגי שחן ואבישי בן חיים
29/8/2004 11:28

חפש עם Google

הדפסה | שלח לחבר | שמואל במחשבה | כתוב לעורך | עמוד לפורום | סגור

הרב אברהם יוסף, בנו של הרב עובדיה יוסף ורבה של העיר חולון, פסק כי שופטים בבתי משפט הם בבחינת אפיקורסים ולכן אסור לצרפם למניין. לדברי הרב יוסף, שדובר במוסכנות של מרדכי לביא ברדיו קול חי, אפיקורס הוא "אדם שידע את אדוניו ומתכוון למרוד בו", ולכן, שופט חובש כיפה שמאמין בה, ובכל זאת "מתעקש לשפוט בעצמו – מרים יד כנגד תורת משה". הרב יוסף מנמק את פסיקתו בכך שעל פי התורה, השופט היחיד הוא ריבונו של עולם וכל מי ששם עצמו שופט הינו מזרד.

judaism יהדות

ynet ידיעות אחרונות

פרוש: "מדינה יהודית-דמוקרטית? חילול הקודש"

שלחו להדפסה

במבחן ה-60

חבר-הכנסת החרדי משיב מלחמה למתקפת הציונות הדתית בכינוס בבר-אילן: "הקריאה להקל בגיור - תנועת רפורמה חדשה; דו"ח נציבת השופטים על הדין שרמן - התערבות גסה בענייני הלכה". דיין בית הדין הגדול, הרב דיכובסקי: אי אפשר לבטל את גיורי דרוקמן קובי נחשבי

"אני מתנער מהגדרתה של מדינת ישראל כיהודית ודמוקרטית. שני הערכים האלה אינם שווים או נמצאים באותה רמה, ולכן יש בכך משום חילול הקודש" – כך טוען ח"כ מאיר פרוש (יהדות התורה). לדבריו, "כולם יודעים מי מנצח בבג"ץ בכל פעם שמתעורר קונפליקט בין הערכים". פרוש אמר את הדברים בכינוס "מדינה יהודית במבחן 60 שנה" שנערך היום (א) במכון הגבוה לתורה באוניברסיטת בר-אילן.

פרוש, שנשאל על "יחסי הגומלין שבין היהדות החרדית ומדינת ישראל" גילה עוד כי הוא מהר תמיד שלא לכנס את ישראל "מדינה יהודית" אלא "מדינת היהודים" או "מדינה שבשלטון יהודים". לטענתו, "המבחן האחד והיחיד ליהדותה של המדינה הוא בהיותה בית לתורת ה' ולא רק לעם ה', ובמבחן הזה היא לא עוברת".

הח"כ החרדי התייחס לפרשת פסילת גיוריו של ראש מערך הגיור הרב חיים דחקמן, ואמר: "אין מקום לקיצור דרך בגיור. כל מי שמבקש להכניס הקלות ברוח הזמן בעניין קבלת המצוות – זו עוד תנועה רפורמה בדת במהדורה חדשה. בנושא הזה אין הנחות ואין מבצעים כמו בסופרמרקט". הוא טען עוד כי לעולים המבקשים להצטרף לעם היהודי אין מסורת יהודית, ולעיתים מדובר בכאלה שאבותיהם היו קרובים יותר לזלב ואף "פורעי ביהודים".

פרוש בבר-אילן.
"רפורמה" צילום: משולם לוי

אם זו לא הסתה לרצח - אז מהי הסתה לרצח?

עובדיה יוסף, מנהיגה "הרוחני" של ש"ס,
אמר אתמול בדרשתו השבועית בשידורי הלויין שלו
"ארור יוסי שריד, צריך לעקור אותו מהעולם"
וקהל המונים הריע בהתלהבות. ועוד אמר "המר"ן":
"יוסי שריד הוא שטן" - "זה שטן זה"
"יש למחות אותו כמו שמחו את זכר עמלק"
"השם ישים דמו בראשו"
"יוסי שריד הוא סטרא אחרא. יימח זכרו"
"בקריאת המגילה, שעה שתגידו ארור המן
תגידו גם ארור יוסי שריד"

(מעריב וידיעות אחרונות, 19.3.2000)

זו לא פעם ראשונה שהפה הזה אמר דברים דומים על אנשים אחרים:

ב- 27.7.90 אמר על מבקרת המדינה מרים בן פורת:
"עוכרת ישראל, שונאת דת, שונאת תורה, שגם כשהיתה שופטת רמסה את הדת ברגל גסה"
ב- 30.6.97 אמר:

"אין לצעוד בין שתי נשים כמו שאין לצעוד בין חמורים. הנשים לא עוסקות בתורה ומוי-
שיילך לידן יהיה כמותן"

ב- 28.10.97 אמר על בתי המשפט:

"בתי המשפט בישראל לא ראויים לשפוט יהודים"

ב- 9.2.99 אמר על השופטים:

"מי אמר שהעם רוצה כאלה שופטים רשעים, כולם בועלי נידות"

ב- 17.8.99 אמר על שחקני כדורגל:

"שילכו ללמוד תורה ויפסיקו לעסוק בדברים המטופשים שלהם. כל המוח שלהם ברגלים בעוד

מה חשב הרב עובדיה יוסף על מערכת המשפט...

כבר בשנת 1981

כבר בשנת 1981 (לפני עשרים שנה!) אמר הרב עובדיה:

"ודע כי אף על פי שהסמכות החוקית כיום מטעם הממשלה לדון היא לבתי המשפט החילוניים והשופטים שם יהודים הם, עם כל זה ברור כי לפי דין תורתנו הקדושה התובע את חברו בבתי משפט שלהם גדול עונו מנשוא, והוא בכלל מה שפסקו הרמב"ם וה"שולחן ערוך": "שכל הזן בערכאות שלהם הרי זה רשע וכאילו חרף וגידף והרים יד בתורת משה רבינו". כי מלבד שהשופטים אינם יודעים כלל בדיני התורה לשפוט בין איש לרעהו על פי ה"חושן משפט" והפוסקים ועוד שהדבר ידוע ומפורסם שהם דנים על פי חוקות העכו"ם וגם מכשירים לעדות עד אחד ואשה ופסול. ורבים מהם בעצמם פסולים לדון לפי ההלכה."

"שופטים יהודים כאלה שהם מוזהרים ומושבעים מהר סיני לדון אך ורק על פי התורה, והם פנו עורף אליה, ותחת לשפוט על פי חוקי התורה... דנים הם על פי חוק עותומני ומנדטורי בבחינת שפחה כי תירש גבירתה וילכו אחרי ההבל וההבלו."

ב- 11.2.99 אמר הרב עובדיה על שופטי בית המשפט העליון:

"מי אלה האנשים האלה? ריקים ופוחזים, שפחה כי תירש את גבירתה. הם לא יודעים לקרוא משנה אחת כמו בני-אדם. ילד אחד שלנו בן 7-8 שנים יודע יותר טוב תורה מהם. אלה קוראים לעצמם בית משפט עליון, אבל הם לא שווים בית משפט תחתון. שר המשפטים צר ואויב הוא. כולם סוררים ומורים. אין להם לא דת ולא דין. כולם בועלי נידות. כולם מחללי שבת. אלה השופטים שלנו. עבדים משלו בנו."

"אגודת ישראל נולדה ללחום בהציונות ותוצאותיה." -- איגרת של הגאון רבי בנימין מנדלזון

"ואנו תפלה להרבונו של עולם, אנא פטור אותנו מקללת הדמוקרטיה החדשה שנשלחה לעולם, שהיא ממש כמו מחלת הסרטן שנשלחה לעולם." -- הרב אלעזר מנחם מן שך, ספר מכתבים ומאמרים, חלק חמישי

"כשצורר היהודים השמיד בתקופתנו מיליוני יהודים, היה זה בגדר "שריפת הגוף". בארץ ישראל נשרפים יום-יום מאות אלפי יהודים בחינוך החילוני, בגדר "שריפת הנשמה". -- האדמו"ר מוויז'ניץ, 1980

"ודע כי אף על פי שהסמכות החוקית כיום מטעם הממשלה לדון היא לבתי המשפט החילוניים והשופטים שם יהודים הם, עם כל זה ברור על פי דין תורתנו הקדושה - התובע את חברו בבתי משפט שלהם גדול עונו מנשוא, והוא בכלל מה שפסקו הרמב"ם והשולחן ערוך, שכל הדין בערכאות [בתי משפט] שלהם הרי זה רשע וכאילו חרף וגידף והרים יד בתורת משה רבינו." -- הרב עובדיה יוסף, יחוזה דעת, חלק רביעי, עמ' שי"ב-שי"ד, 1981

"... אולם מן ההכרח לעיין בו ולקלוט אותו למען דעת את האויב החילוני וכדי לעמוד על טיבו ומהותו. המאמרים המתפרסמים בקובץ מקיפים חלק זעיר מכתב אשמה חמור, המוקיע את מנהיגי הציונות כפושעי שואה, שתרמו את חלקם להשמדה ... והסיר את המסוה ממשפטי הפעולה היהודים שעמדו בראש התנועה הציונית ונתנו ידם לחיה הנאצית." -- מתוך הספר "שרופי הכבשנים מאשימים", בהוצאת צעירי אגודת ישראל

"להכריח ישיבה קדושה להרים דגל, פירושו להרים סמרטוט על הישיבה." -- מתוך הספר "שערי אהרון", הרב אהרון רוטר

"האלילות לא חלפה מהעולם. רק שמם של האלילים הוחלף לשמות מודרניים יותר. פעם ביצעו את הפשעים בשם אלילי הצדק, הנקמה והמלחמה. כך גם היום. רק שקוראים לזה "רפואה", "מדע", "ארכיאולוגיה", "ציונות". -- "יתד נאמן", 22/12/1989

"אם חיים אנחנו כאן, זה לא הודות להם [הציונים], אלא למרות היותם כאן. לא הם מגינים עלינו, אלא להיפך, אנחנו מגינים עליהם..." -- "יתד נאמן", 11/10/1991

"בזמנו כשהיה בן גוריון, כמה רשע מרושע היה האיש הזה. לא היה כמוהו איש רשע." -- מתוך הספר 'ש"ס - הרוח והכוח' - מתוך הקלטה של הרב עובדיה יוסף מפברואר 1993

"חזון העיוועים של הציונות ו"מדינת היהודים" של תיאודור הרצל." -- "יתד נאמן", 9/5/1997

"ערב יום העצמאות" תשנ"ז, איננו רואים אמנם צורך להתמודד עם יום החגא המגוחך והרעיון הציוני הכושל." -- "יתד נאמן", 9/5/1997

"החינוך שהם מבקשים להעניק לעם הוא: "דעות שונות כן, מלחמת אחים לא!" ... לדידנו המסר הוא: "דעות שונות לא, מלחמת אחים כן!" -- "יתד נאמן", 1/1/1998

"לאמיתו של דבר, הסיסמא "העם חזק", כמו גם הסיסמא הקודמת "חבר אתה חסר", אינן אלא מלל תעמולתי מנותק מהמציאות. העם חזק באותה מידה שה"חבר" ההוא חסר, כלומר, החבר לא חסר, והעם רחוק מלהיות חזק." -- "יתד נאמן", 23/9/1998

"מכשפה לא תחייה." -- שמות, פרק כ"ב, י"ז, המצווה ה-62 מתוך תרי"ג מצוות

"לעולם היא [האשה] ברשות האב, עד שתכנס לחופה. מסר האב [אותה] לשלוחי הבעל, הרי היא ברשות הבעל." -- משנה, מסכת כתובות, פרק ד', ה'

"ואלו הן הנשרפין: הבא על אשה ובתה, ובת כהן שזנתה." -- משנה, מסכת סנהדרין, פרק ט', א'

"שבועת העדות נוהגת באנשים ולא בנשים" -- משנה, מסכת שבועות, פרק ד', א'

"ואשה אינה ראויה לדון ... כל הכשר לדון כשר להעיד ... מעתה שאין אשה מעידה אינה דנה." -- תלמוד, מסכת יבמות, דף מ"ה ב', תוספות

"הואיל והאנשים באין ללמוד והנשים באות לשמוע ... אין חכמתה של אשה אלא בפילכה [בפלך] ... ישרפו דברי תורה ואל ימסרו לנשים." -- תלמוד ירושלמי, מסכת סוטה, דף ט"ז א'

"רבי אליעזר אומר: כל המלמד את בתו תורה מלמדה תיפלות." -- תלמוד, מסכת סוטה, דף כ"א ב'

"האיש מקדש את בתו, ואין האשה מקדשת את בתה, דכתיב (דברים כ"ב, ט"ז): 'את בתי נתתי לאיש הזה'. האיש מוכר את בתו, ואין האשה מוכרת את בתה, דכתיב (שמות כ"א, ז'): 'כי ימכור איש את בתו'." -- תלמוד, מסכת סוטה, דף כ"ג ב' "האב מקדש את בתו שלא לדעתה כל זמן שהיא קטנה וכשהיא נערה רשותה בידו שנאמר: 'את בתי נתתי לאיש הזה'." -- הרמב"ם, הלכות אישות, פרק ג', הלכה י"א

"כשם שנגזרה גזירה ובאה לעולם מחלה איומה כזו, כך נחתה על העולם גזירה כמעט חשוכה מרפא בדמות הדמוקרטיה. זוהי מחלה איומה המתפשטת ומכלה מנפש ועד בשר." -- "יתד נאמן", 29/1/1999

"מי אלה האנשים האלה [שופטי בית המשפט העליון]? ריקים ופוחזים, שפחה כי תירש גבירתה. הם לא יודעים לקרוא משנה אחת כמו בני אדם. ילד אחד שלנו בן שבע-שמונה שנים יודע יותר טוב תורה מהם. אלה קוראים לעצמם בית משפט עליון, אבל הם לא שווים בין משפט תחתון. שר המשפטים צר ואויב הוא. כולם סוררים ומורים. אין להם לא דת ולא דין. כולם בועלי נידות. כולם מחללי שבת. אלה השופטים שלנו. עבדים משלו בנו." -- הרב עובדיה יוסף, צוטט בכל העיתונים הישראליים הראשיים, 11/2/1999

"אך המנהיגים של היהדות הנאמנה, מנהיגים אמיתיים ורחמנים הם, והם לא הפריעו לציבור הגוססים הציוני להשמיע את אנקותיו האחרונות." -- העיתון החרדי "בקהילה", 19/2/1999

"אולמות בית הדין העליון יטואטא מאלה היושבים בהם, ואת מקומם יתפשו אי"ה [אם ירצה השם] בקרב בימינו סנהדרין גדולה וקטנה." -- העיתון החרדי "בקהילה", 19/2/1999

"כל כולה של הכנסת, היא נגד התורה. עצם הדבר שקמים להם בני אדם ומכריזים כי הם 'המחוקקים', זהו נגד תורה מן השמים. ואין זה משנה אם יש רוב לימין או לשמאל, ואיזה חוקים הם מחוקקים שם. גם אם יצביעו בכנסת בעד קיום מצוות, זהו נגד התורה ... כמו שהיה בכל שנות הגולה שהיו לעם ישראל 'שתדלנים' שפעלו במלכות למנוע גזירות רעותנגד כלל ישראל. כך גם הנציגים בכנסת, הם ה'שתדלנים' שלנו למנוע פגיעה בקודשי ישראל ובכלל ציבור שומרי התורה. אין בכך כל הכרה בקיומו של מוסד זה, ששמו 'בית המחוקקים'. -- הגאון חיים שאול קרליץ, ראש בד"ץ 'שארית ישראל', פורסם ב'יתד נאמן', 31/5/2000

"האשה נקנית בשלש דרכים ... נקנית בכסף בשטר ובביאה. -- תלמוד, מסכת קידושין, דף ב' א'

"הרי את קנויה לי - מקודשת; הרי את שלי [בבעלותי], הרי את ברשותי, הרי את זקוקה לי - מקודשת. -- תלמוד, מסכת קידושין, דף ו' א'

"ואשה פסולה לדון ... כל הכשר לדון כשר להעיד ואשה פסולה להעיד ... והיא [דבורה] שפטה את ישראל, בדבורה אין להביא ראיה דאשה [שאשה] כשירה לדון, דשמה [כי שם] היו מקבלין אותה עליהם משום שכינה. -- תלמוד, מסכת בבא קמא, דף ט"ו א', רש"י

"ומה אשה שראויה לבוא בקהל פסולה לעדות" --- תלמוד, מסכת בבא קמא, דף פ"ח א'

"לא תרבה שיחה עם האשה שכל שיחתה של האשה אינה אלא דברי ניאופים. -- מסכת דרך ארץ רבה, פרק ראשון

"שום תשים עליך מלך - ולא מלכה. מלמד שאין מעידין [ממנים] אשה במלכות, וכן כל משימות שבישראל אין ממנין בהן אלא איש. -- מדרש תנאים (המדרש הגדול), דברים, פרק י"ז, פסוק ט"ו "אין מעמידין אשה במלכות שנאמר עליך מלך ולא מלכה, וכן כל משימות שבישראל אין ממנים בהם אלא איש. -- הרמב"ם, הלכות מלכים, פרק א', הלכה ה'

"צוו חכמים שלא ילמד אדם בתו תורה מפני שרוב הנשים אין דעתן מכוונת להתלמד אלא הן מוציאות דברי תורה לדברי הבאי לפי עניות דעתן. -- הרמב"ם, הלכות תלמוד תורה, פרק א', הלכה י"ג

"ויקחו את דינה' (בראשית ל"ד כ"ו) ... אמר רב הונא: הנבעלת לערל קשה לפרוש [מי שמקיימת יחסי מין עם מי שאינו נימול, קשה לה להפסיק באמצע]. -- בראשית רבה (מהדורת וילנא), פרשה פ', אות י"א "והיות המילה מחלשת כוח הקושי [המילה מחלישה את הזיקפה] ופעמים שתחסר ההנאה [ומקטינה את ההנאה מיחסי המין], הוא דבר שאין ספק בו כי האבר כשישפך דמו ויוסר מכסהו [הערלה] מתחילת בריאתו יחלש בלי ספק, ובבאור אמרו החכמים ז"ל הנבעלת לערל [המקיימת יחסי מין עם מי שלא נימול] קשה לפרוש ממנו [קשה לה להפסיק באמצע], זהו החזק בטעמי [בסיבות] המילה אצלי. -- הרמב"ם, מורה נבוכים חלק שלישי, פרק מ"ט

"נשים פסולות לעדות מן התורה שנאמר על פי שנים עדים, לשון זכר ולא לשון נקבה. -- הרמב"ם, הלכות עדות, פרק ט', הלכה ב'

"נמצאו כל המלאכות שכל אשה עושה אותן לבעלה, חמש מלאכות: טווה ורוחצת פניו ידיו ורגליו ומוזגת את הכוס ומצעת את המטה ועומדת לשמש בפניו. והמלאכות שמקצת הנשים עושות אותן ומקצתן אינן עושות, שש מלאכות: מטחנת ואופה ומבשלת ומכבסת ומניקה ונותנת תבן לפני בהמתו. -- הרמב"ם, הלכות אישות, פרק כ"א, הלכה ז' "כל אשה שתמנע מלעשות מלאכה מן המלאכות שהיא חייבת לעשותן, כופין אותה ועושה אפילו בשוט. -- הלכה י' "מעולם לא שמעתי יסור שוטים לנשים, אלא שממעט לה צרכיה ומזונותיה [מרעיב אותה] עד שתכנע. -- השגות הראב"ד (ר' אברהם בן דוד) על הרמב"ם

"גבאי צדקה, אין מקבלין מהנשים ומהעבדים ומהתינוקות, אלא דבר מועט, אבל לא דבר גדול שחזקתו [שברור שהוא חייב להיות] גזול או גנוב משל אחרים. -- שולחן ערוך, יורה דעה, סימן רמ"ח, סעיף ד'

"... ואם שניהם רוצים [עומדים] לטבוע בנהר, הצלת האיש קודם [לאשה] -- שולחן ערוך, יורה דעה, סימן רנ"ב, סעיף ח'

"מעשה ידיה [משכורתה] לבעלה ... דחקה עצמה ועשתה יותר מהראוי לה, המותר לבעל." -- שולחן ערוך, אבן העזר, סימן פ', סעיף א'

"כל אשה רוחצת לבעלה פניו, ידיו ורגליו; ומוזגת לו את הכוס; ומצעת לו את המטה. ועומדת ומשמשת בפני בעלה, כגון שתתן לו מים או כלי או שתטול מלפניו, וכיוצא בדברים אלו." -- שולחן ערוך, אבן העזר, סימן פ', סעיף ד' "כל אשה שתמנע מלעשות מלאכה ממלאכות שהיא חייבת לעשותן, כופין אותה לעשות." -- סעיף ט"ו

"מציאת [דברים שמצאה] האשה, לבעלה." -- שולחן ערוך, אבן העזר, סימן פ"ד, סעיף א'

"יכול [הבעל] לגרשה בלא דעתה." -- שולחן ערוך, אבן העזר, סימן קי"ט, סעיף ו'

"אשה פסולה לדון." -- שולחן ערוך, חושן משפט, סימן ז', סעיף ד'

"אשה, פסולה [לעדות], וטומטום ואנדרוגינוס, פסולים מספק." -- שולחן ערוך, חושן משפט, סימן ל"ה, סעיף י"ד

"לא נמצא זרע לבן, אם יש לו בת תירשנו." -- שולחן ערוך, חושן משפט, סימן רע"ו, סעיף א'

"וכמה מידות עליונות וטובות, וכמה אושר ומרחב יש בחלק הטוב הזה של היות הנשמה נשמת איש פועל, יוצר, מחדש ומחייב פעלים והגיונים, שאיפות ומעשים, על פי עצמיותו הפנימית במערכי קדושתו - הנעלה מנפש האישה - הנחשבת כחומר לגבי הצורה - לעומת נשמת האיש הצורתית ורבה אי ההודאה המחויבת ליוצר הנשמה מכל איש ואיש, שלא עשני אישה." -- הרב קוק, עולת הראי"ה, ע"א

"אם חובש דתי נתקל בשני פצועים קשה, גבר ואישה, עליו לטפל קודם בגבר." -- הרב שלמה אבינר, ערוך 7, 8/2003, מעריב, 17/8/2003

החילוני וחופש הפולחן במדינת הלכה

"ויהיו בני ישראל במדבר, וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת ... ויאמר יהוה אל משה: מות יומת האיש, רגום אותו באבנים כל העדה מחוץ למחנה. ויוציאו אותו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אותו באבנים וימות, כאשר צוה יהוה את משה." -- במדבר, פרק ט"ו, ל"ב-ל"ו

"כי יסיתך אחיך בן אימך או בנך או בתך או אשת חיקך, או ריעך אשר כנפשך, בסתר לאמור: נלכה ונעבדה אלוהים אחרים ... ולא תחוס עינך עליו, ולא תחמול ולא תכסה עליו. כי הרוג תהרגנו, ידך תהיה בו בראשונה להמיתו, ויד כל העם באחרונה. וסקלתו באבנים ומת." -- דברים, פרק י"ג, ז'-י"א

"הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממך אתקוטט. תכלית שנאה שנאתים, לאויבים היו לי." -- תהילים, פרק קל"ט, כ"א-כ"ב

"תנו רבנן: איזהו עם הארץ? כל שאינו קורא קריאת שמע שחרית וערבית בברכותיה - דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים: כל שאינו מניח תפילין. בן עזאי אומר: כל שאין לו ציצית בבגדו. רבי יונתן בן יוסף אמר: כל שיש לו בנים ואינו מגדלן ללמוד תורה." -- תלמוד, מסכת סוטה, דף כ"ב א' "אמר רבי אליעזר עם הארץ מותר לנוחרו [לשפדו] ביום הכיפורים שחל להיות בשבת. אמרו לו תלמידיו: רבי, אמור "לשוחטו". אמר להן זה טעון ברכה וזה אינו טעון ברכה ... תנא רבי חייא: כל העוסק בתורה לפני עם הארץ כאילו בועל ארוסתו בפניו." -- תלמוד, מסכת פסחים, דף מ"ט ב' "רבי פתח אוצרות בשני [שנות] בצורת, אמר: יכנסו בעלי מקרא, בעלי משנה, בעלי גמרא, בעלי הלכה, בעלי הגדה, אבל עמי הארץ אל יכנסו ... אין פורענות בא לעולם אלא בשביל [בגלל] עמי הארץ." - תלמוד, מסכת בבא בתרא, דף ח' א'

"... עמי הארץ שהם נמשלים לבהמות" -- הזוהר, רעיא מהימנא כרך ג' (במדבר), פרשת פנחס, דף רט"ז, עמוד ב'

"והאומרים אין תורה מן השמים והמוסרין והמומרין שכל אלו אינם בכלל ישראל ואין צריך לא לעדים ולא התראה ולא דיינים, אלא כל ההורג אחד מהן עשה מצוה גדולה והסיר המכשול." -- הרמב"ם, יד החזקה, הלכות ממרים, פרק ג', הלכה ב'

"מצוה על כל אדם לאהוב את כל אחד ואחד מישראל כגופו שנאמר ואהבת לרעך כמוך" -- הרמב"ם, הלכות דעות, פרק ו', הלכה ג' "ודוקא שהוא רעך בתורה ובמצות, אבל אדם רשע שאינו מקבל תוכחה [שאינו מקבל מרות האל ואינו שומר מצוות] - מצוה לשנאותו, שנאמר, 'יראת ה' שנאת רע', ואומר, 'הלא משנאיך ה' אשנא וגו'" -- הרמב"ם, הגהות מיימוניות, אות א'

"...מצווה לשנא אותו עד שיעשה תשובה וישוב מרשעתו." -- הרמב"ם, הלכות רוצח ושמירת נפש, פרק י"ג, הלכה י"ד, וגם: שולחן ערוך, חושן משפט, סימן רע"ב, הלכה י"א

"והאפיקורסים, והם שכופרים בתורה ובנבואה מישראל, היו נוהגין בארץ ישראל להרגן. אם היה בידו כח להרגן בסייף, בפרהסיא, הורגו. ואם לאו, היה בא בעלילות עד שיסבב הריגתו. כיצד, ראה אחד מהם שנפל לבאר והסולם בבאר, קודם ומסלקו ואומר: הריני טרוד להוריד בני מן הגג ואחזירנו לך, וכיוצא בדברים אלו." -- שולחן ערוך, יורה דעה, סימן קנ"ח, סעיף ב'

"מומר [מי ששינה את דתו] מותר להלוותו ברבית, ואסור ללוות ממנו ברבית." -- שולחן ערוך, יורה דעה, סימן קנ"ט, סעיף ב'

"מי שהוא עבריין במזיד על אחת מכל מצוות האמורות בתורה ולא עשה תשובה, אינו חייב להחיותו ולא להלוותו." -- שולחן ערוך, יורה דעה, סימן רנ"א, סעיף א'

"היו לפנינו עניים הרבה, ואין בכיס לפרנס או לכסות או לפדות את כולם: מקדים הכהן ללוי, והלוי לישראל, והישראל לחלל, והחלל לשתוקי, והשתוקי לאסופי, והאסופי לממזר, והממזר לגנתי, והגנתי לגר, והגר לעבד משוחרר. במה דברים אמורים? בזמן שהם שוים בחכמה. אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ, ממזר תלמיד חכם קודם ... וכל הגדול בחכמה [ידיעה דתית] קודם לחבירו." -- שולחן ערוך, יורה דעה, סימן רנ"א, סעיף ט'

"חייב להחזיר אבידת ישראל ... אבל אוכל גבילה להכעיס הרי הוא אפיקורוס [כופר] מישראל, והאפיקורסים והכותים [הגויים] וישראל המחלל שבת בפרהסיא [בפומבי] אסור להחזיר להם אבידה, כעובד כוכבים." -- שולחן ערוך, חושן משפט, סימן רס"ו, סעיף ב'

"לאיש דתי להתנהג כחילוני הרי זה נגד מצפוני, מה שאין כן לאיש חילוני להתנהג כאיש דתי, אין זה אלא נגד הנוחיות שלו." – הרבי מלובאביץ', ר' מנחם מנדל שניאורסון, מכתב משנת 1956, עמוד 12

"אין 'חופש ביטוי' בעיתון חרדי, מכיון שאין מושג כזה ביהדות" – "יתד נאמן", 5/5/1989

"אירוח עולים שהינם נכרים על פי ההלכה, עלול להביא למכשלות רבות." – "יום ליום" (בטאון ש"ס), 18/4/2000

"לצערנו, השתרבבה לגליון יום ו' מודעה שאין מקומה ב"יתד נאמן". המודעה נשלחה ע"י גוף שרוצה ליצור פיוס בין חילוניים לדתיים. עלינו להבהיר, כי כל יהודי המאמין ב"ג עיקרים לא יוכל לרכוש ידידות ופיוס לעולם עם המתכחשים לאמונה בבורא עולם ... אנו מתנצלים בפני הקוראים על התקלה שיצאה מתחת ידיו. ננקטו הצעדים הדרושים שהדבר לא יישנה שוב." – "יתד נאמן"

"הסוטים האידיאולוגיים שקוראים להם חילוניים ... שהם בהמות. אולי בהמות משוכללות, לא נעים להגיד, שהרי צורתם החיצונית צורת אדם." – עיתון "השבוע" החרדי, מדור "תשעה קבין", 6/4/2001

"מותר להרוג מי שמזלזל בבחורי הישיבות." – הרב עובדיה יוסף, 2/9/2003

המחקר המדעי במדינת הלכה

[illegible]

שמיים מתנחלים בלבו
 של הפחיתן הזה
 יצחקל
 סדינה
 יצחקל

